

РЕШЕНИЕ

№ 1932

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11160** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ЗД “БУЛ ИНС” АД, ЕИК:[ЕИК], с адрес [улица], [населено място], представявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв. М. Г., срещу Решение № 4300 от 14.11.2022г. по НАХД № 8267/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 97 състав с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-296/20.04.2021г. издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на касатора са наложени две имуществени санкции в размер на по 4000 лева на основание чл.644, ал.2, пр.2, вр. ал.1, т.2 от КЗ за нарушение на чл.496, ал.2, вр., ал.1 от КЗ.

В жалбата са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, както и за допуснати съществени процесуални нарушения. Излага съображения, че нарушението не е извършено в условията на повторност. Сочи, че процесното наказателно постановление не съответства на фактическата обстановка, описана в процесния АУАН. На дружеството е наложено наказание, за нарушение което не е било предявено по установения в ЗАНН ред. Счита, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати и други съществени нарушения на процедурните правила, предписани от ЗАНН, доколкото неправилно е

определена датата на извършване на нарушението. Нарушен е давностният срок по смисъла на чл. 34 от ЗАНН. Не е изследван въпросът редовно по смисъла на чл. 380 КЗ ли е предявена претенцията. Излага още, че наложената санкция не съответства на тежестта и характера на извършеното нарушение. Счита също, че не са налице отегчаващи вината обстоятелства, както и че не са налице доказателства за наличието на такива обстоятелства. Излага доводи, че извършеното административно нарушение се явява маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН и наказващият орган не е следвало да налага административно наказание. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и отменено с него наказателното постановление. В условията на алтернативност моли НП да бъде изменено, като бъде преквалифицирано наложената санкция от такава по чл.644, ал. 2 от КЗ на такава по чл. 644, ал.1, т.1 от КЗ и да наложи минималната законова санкция.

Ответникът – заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, оспорва касационната жалба. Представя писмени защита. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, в настоящия съдебен състав, като извърши проверка на атакуваното решение и прецени допустимостта и основателността на касационната жалба с оглед наведените в нея касационни основания, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 ал.1 АПК, от страна по делото, за която то е неблагоприятно и като такава е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С вх. № 91-02-384/24.03.2021г. в КФН е постъпила жалба от адв. И., в качеството му на пълномощник на С. Д. и Т. Д.. Жалбата съдържа оплакване срещу забавено производство по претенция № [ЕГН] и [ЕГН], заведена в ЗД „Бул Инс“ АД.

По жалбата на адв. И. от страна на КФН е извършена проверка, като с писмо с изх. № 91-02-384 от 25.03.2021г. от ЗД „Бул Инс“ АД са изискани заверени копия от всички документи по претенцията.

Отговорът на застрахователя заедно с изисканите документи е постъпил в КФН на 06.04.2021г., като от представените от застрахователя документи се е установило, че на 05.03.2020г. в ЗД „Бул Инс“ АД е заведена претенция № ОК-131889 от адв. И.

1.Във връзка с настъпило ПТП, в резултат на което на С. Д. са причинени неимуществени вреди. Основанието за завеждане на претенцията бил договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, обективиран в полица БГ/02/1190001787243, като били представени и доказателства за завеждане на претенцията.

На 23.03.2020г. застрахователят е изискал от ОПП [населено място] копие от НП на водача, влязло в сила, което постъпило пред застрахователя на 08.04.2020г.

На 13.07.2020г. застрахователят отново изискал копие от влязлото в сила НП, което постъпило при него на 30.07.2020г.

На 30.03.2021г. застрахователят се произнесъл по претенцията, като изплатил на С. Д. сумата от 700 лева.

Едновременно с това

2.Във връзка с настъпило ПТП, са били причинени увреждания на лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на С. Д. и на основание договор за

задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, обективиран в полица БГ/02/1190001787243, като били представени и доказателства за завеждане на претенцията.

На 07.04.2020г. бил извършен оглед на автомобила, като бил съставен опис, заключение на щета.

На 23.03.2020г. застрахователят е изискал от ОПП [населено място] копие от НП на водача, влязло в сила, което постъпило пред застрахователя на 08.04.2020г.

На 13.07.2020г. застрахователят отново изискал копие от влязлото в сила НП, което постъпило при него на 30.07.2020г.

На 13.11.2020г. застрахователят уведомял С. Д., че по претенцията е налице тотална щета и застрахователят изискал от ползвателя на застрахователни услуги да представи документ, удостоверяващ прекратяването на регистрацията на лекия автомобил и удостоверение от ОПП. Изпратено било и писмо до ОД на МВР В. Т., с което органът бил уведомен, че по отношение на автомобила е налице тотална щета.

На 19.11.2020г. пред застрахователя било представено доказателство, удостоверяващо прекратяването на регистрацията.

На 30.03.2021г. застрахователят се произнесъл по претенцията, като изплатил на С. Д. сумата от 26 628,84 лева, както и 120 лева разходи за пътна помощ.

При така установените факти контролният орган съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-288/08.04.2021 г. Въз основа на акта и доказателствата по преписката е издадено обжалваното наказателно постановление.

От събраните по делото доказателства съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган в рамките и кръга на правомощията му, както и че съдържат изискуемите реквизити и при издаването им са спазени сроковете за образуване и приключване на административнонаказателното производство. Съдът е приел още, че не са допуснати нарушения на съществени процесуални правила, а материалният закон е приложен правилно. В решението е прието за установено по несъмнен начин, че на посочените в наказателното постановление време и място, касаторът е извършил от обективна страна нарушение на чл.496, ал.2, вр. ал.1 от КЗ. Изложени са мотиви досежно неприложимостта на нормата на чл. 28 от ЗАНН в процесния случай.

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

С оглед на това изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348, ал.3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата по делото.

Касационната инстанция споделя изцяло изводите на СРС, че доказателствата по делото установяват по несъмнен начин извършването от обективна страна от санкционираното дружество на нарушението по чл.496, ал.2, вр. ал. 1 КЗ. Според чл. 496, ал. 1 от КЗ, срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна

застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Според, ал. 2 на същата разпоредба, в срока по, ал.1 лицето, пред което е предявена претенцията, трябва да: 1. определи и изплати размера на обезщетението, или 2. даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато: а) отказва плащане, или б) основанийето на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно установен.

В настоящия случай и двете застрахователните претенции са предявена на 05.03.2020 г., а дължимото обезщетение и по двете е изплатено на 30.03.2021г. след изтичане на законово определения срок, с което дружеството е осъществило състава на вмененото му административно нарушение. Застрахователят е извършил нарушението на 03.07.2020г. и правилно са определени датите на извършване на административните нарушения.

Възражението за неправилно налагане на санкцията при условията на повторност, е неоснователно. Съгласно § 1, т. 51 ДР на КЗ "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. По преписката е приложено НП № Р-10-6/02.01.2020г., влязло в сила на 13.06.2020г.

Настоящата касационна инстанция не споделя възраженията на касатора относно приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка правилни са изводите на районния съд, че в случая липсва маловажност на нарушението. По делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на деянието. Възприемат се и доводите на СРС, че се касае за нарушение извършено повторно, което обстоятелство дефинитивно изключва възможността нарушението да се приеме за маловажно.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатират твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и при направеното своевременно искане на ответника на основание чл. 63д от ЗАНН съдът, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, както и обстоятелството, че по същото е проведено едно съдебно заседание, счита, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4300 от 14.11.2022г. по НАХД № 8267/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 97 състав

ОСЪЖДА Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК:[ЕИК], с адрес: [улица],
[населено място] да заплати на Комисията за финансов надзор разноски по делото в
размер на 80 /осемдесет/ лева.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.